

τοῦ Νέρωνος μὲ τὴν τῶν Βοργιῶν. Ἡ Εἰμαρμένη, βλέπετε, κάμνει κάποτε μερικὰ παιγνίδια συνδυασμοῦ τόσον παραδόξου ἀλλὰ καὶ τόσον συμβολικοῦ!

Ρώμη, Μάιος 1910.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑΣ

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ — ΚΑΚΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΨΥΧΡΩΝ

Ἀφιερωμένα στοὺς πολιτικούς
τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος

ΤΕΤΟΙΑ σημάδια ἀπὸ παντοῦ σὰν ᾄδητ' ἀγνάντια μας
καὶ κᾄτι σὰν πεντάλφες σιὰ στραβά μας,
μὴν τὰ θαρρῆτε σύμβολα γιὰ τὴ κατάντια μας,
τὰ χάλια μας, τὰ νερουλοκολόκυνθὰ μας.
Εἶν' καββαλιστικὰ σημεῖα τῶν καιρῶν
γιὰ τὸ ἄστεϊο Κράτος μας, τὸ τρομερόν!

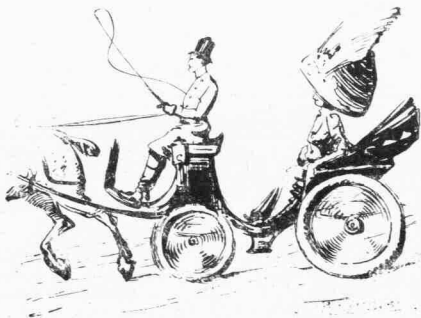
Σὰν ᾄδητε νὰ μᾶς δίνουνε σβερχιές, χαστούκια,
κι' ἄφοβα νὰ τῆς τρώμε ὡσὰν τὰ κουτούκια,
τούτέστι νὰ κρατοῦμε... ἄβογον σιάσιν!
θὰ πῆ πῶς ἔχουμε πολὺ γερὴν τὴν κρασιν,
θὰ πῆ πῶς ἔχουμε τὸν στόμαχον γερόν, —
—θὰ πῆ πῶς... τὸν κακόν μας τὸν καιρόν!

Σάν 'δῆτε τὸ γιατρὸ νὰ κάνουν οἱ σακάτηδες,
καὶ νὰ περνοῦνε οἱ στραβοὶ γι' ἀνοικτομάτηδες,
οἱ σκύλοι νὰ γανγίζουν μόνο γιὰ τὰ κόκκαλα,
κ' ἐκεῖνοι ποῦ σκουπίζουν νᾶν' οἱ ἴδιοι φροκάλα
καὶ στολισμένοι μὲ τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν —
—σημεῖα ὀλοφάνερα ὠραίων καιρῶν!

Σάν 'δῆτε νὰ πουλοῦν σοφία οἱ ξεκουτιάρηδες,
κ' οἱ νέοι ἄνδρες στὴ Βουλὴ... νᾶν' ἐξηγτάρηδες.
οἱ χοῖροι γιὰ κολώνια νὰ μιλοῦν στὸ βδύροκο,
νὰ πολεμοῦμε μὲ... «στοιχεῖα παχέα» τὸν Τοῦρκο
γκαριζοντας στὰ καφενεῖα τὸ «Ἔλιγυρόν...» —
—σημεῖα ὀλοζώντανα λαμπρῶν καιρῶν!

Σάν 'δῆτε κᾶτι ἄλλα πλιὸ ἀνάποδα:
τ' ἀμάξια τῆς Αὐλῆς νὰ τὰ ξεξεύγουνε
ἀνθρώποι, γιὰ νὰ γίνουνε αὐτοὶ τετράποδα
καὶ μὲ τὰ τέσσερα γιὰ τὸ παχνὶ νὰ φεύγουνε.
ἀντὶ νὰ πᾶνε στὸ Δαφνὶ τὸ χλοερὸν...
—θὰ πῆ πῶς... τὸν ἀνάποδὸ μας τὸν καιρὸν!...

Σάν 'δῆτε γιὰ τὸ Αἶξ πῶς ταξειδεύουμε...
καὶ ψύλλους μέσα στ' ἄχυρα γυρεύουμε,
κ' ἐνῶ ἀπὸ παντοῦ μᾶς δίνουνε σιγήρια,
ἐμεῖς εἴμαστε πάντα γιὰ τὰ πανηγύρια,
ἀφοῦ δὲν ἔχουμ' ἓνα μπάλλωμα γερόν...
—θὰ πῆ πῶς τὸν κακὸν μας καὶ ψυχρὸν καιρὸν...
[Αὐγουστος τοῦ 1910] ΣΑΤΑΝΑΣ

Σκίτσα ἀπὸ τὴν Κων/λιν.— «Ἡ σύζυγος τοῦ προσιατερομένου...»